

Ved ændringen i § 246 angives det udtrykkeligt, at det både kan være alvorlig skade og dødens indtræden, der kan begrunde, at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder.

Ved formuleringen, at straffen indenfor de eksisterende strafferammer skal »forhøjes med gennemgående 1 år«, tilsigtes, at strafsærpelsen skal slå fuldt ud igennem i alle sager, bortset fra de tilfælde, der ligger i det øverste område op imod strafferammens maksimum på 8 års fængsel.

Strafsærpelsen skal også indtræde, hvor der tillige dømmes for andre overtrædelser begået i forbindelse med volden, f.eks. trusler eller frihedsberøvelse.

Det er ikke hensigten med strafsærpelsen at ændre på afgrænsningen af, hvilke tilfælde der skal henføres under § 245, henholdsvis § 246.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1.

Der skal samtidig i videst muligt omfang tilbydes personer, der idømmes frihedsstraf i disse tilfælde, mulighed for at deltage i kriminalforsorgens program med kurser, der giver redskaber til at løse problemer og konflikter uden vold (cognitive skills).

5.2. Straffen i gentagelsestilfælde

Som det fremgår af pkt. 5.1. ovenfor, blev der i 1994 gennemført en ændring af straffelovens § 247. Formålet med ændringen var bl.a., at der i tilfælde af gentagen vold skulle ske en forhøjelse af straffen med omkring en trediedel i forhold til det dagældende straffniveau.

Anvendelse af gentagelsesvirkningen forudsætter, at det tidligere forhold blev begået efter det fyldte 18. år, og at der ikke er forløbet mere end 5 år efter, at den tidligere straf er udstået, jf. straffelovens § 81.

Af bemærkningerne til lovforslaget til bestemmelsen i § 247 fremgår det, at reglen bør citeres i anklageskriftet og dommen i de tilfælde, hvor bestemmelsen anvendes.

Rigsadvokaten har indhentet udtalelser fra de regionale statsadvokater om anvendelsen af bestemmelsen om gentagelsesvirkning i § 247. Statsadvokaternes udtalelser bygger på en undersøgelse i repræsentative politikredse.

Rigsadvokaten har herefter oplyst, at det er den overvejende opfattelse blandt statsadvokaterne, at der er sket en skærpelse af straffene for vold i gentagelsestilfælde.

Det er imidlertid vanskeligt at vurdere, om skærpelsen er sket med netop en trediedel i forhold til det tidligere straffniveau. Det skyldes bl.a., at forstraffene er forskellige fra sag til sag, at voldsforholdene er forskellige, og at tiltaltes personlige forhold også

kan spille ind ved straffastsættelsen. En sammenligning af konkrete sager er derfor forbundet med usikkerhed.

Rigsadvokaten oplyser, at en sammenligning af domme, der var omfattet af rigsadvokatens »Voldsundersøgelse 1992«, med de domme, der er indsendt af statsadvokaterne i forbindelse med undersøgelsen vedrørende anvendelsen af bestemmelsen i § 247, viser, at det er meget vanskeligt med sikkerhed at konkludere, at der er sket en betydelig strafsærpelse i gentagelsestilfælde.

Endelig har rigsadvokaten oplyst, at straffelovens § 247, stk. 1, ikke konsekvent anføres i anklageskrifter, men ofte i ankommedelelser, ligesom der i anklagemyndighedens procedure henvises til bestemmelsen.

For at sikre, at der i alle tilfælde ved straffastsættelsen i voldssager, hvor den tiltalte tidligere er dømt for vold, indgår overvejelser om anvendelse af bestemmelsen i § 247, vil der blive udsendt instruktioner til anklagemyndigheden om anvendelse af bestemmelsen og om, at bestemmelsen skal citeres i anklageskrifter m.v. Anklagemyndigheden vil i øvrigt følge udviklingen med hensyn til udmåling af straf i gentagelsestilfælde.

6. Skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af knive og slag- og stødvåben på offentlige steder

6.1. Gældende ret

Knive

Efter § 4, stk. 1, i lov om våben og eksplosivstoffer (våbenloven) er det på offentlige steder forbudt at bære kniv eller dolk, medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse, til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et andet lignende anerkendelsesværdigt formål. Forbudet omfatter dog ikke foldeknive med en klinge på højst 7 cm.

Det er således forbudt at gå med kniv, hvis den bæres til pynt eller lignende eller for at kunne forsvare sig selv eller andre, hvis der skulle opstå en truende situation. Endvidere er det ikke tilladt at bære kniv for f.eks. tilskuere til sportsskammer, gæster på værtshuse og personer, der »går i byen for at more sig«.

Skal kniven derimod anvendes som værktøj i erhverv eller bruges til et anerkendelsesværdigt formål – som f.eks. spejder- eller anden friluftsvirksomhed – er det tilladt at bære den på et offentligt sted. Det gælder også, når kniven bæres, mens den pågældende person er på vej direkte til eller fra den pågældende aktivitet.

Herudover er der en række tilfælde, hvor det ud fra formålet med bestemmelsen vil være tilladt at